

Ez a Mű a [Creative Commons Nevezd meg! - Ne add el! - Ne változtasd! 3.0 Unported Licenc feltételeinek megfelelően szabadon felhasználható.](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/)

Jóka Daisi: Sódóka

- 1 Barátom, nem látod?
Az Út nyugodt emberét, aki már nem tanul és nem cselekszik,
Nem utasítja el az illúziókat, s már az igazságot sem keresi.
- 2 Tudatlanságunk igazi természete a buddha-természet,
Üres és illuzórikus testünk a törvényttest.
- 3 Amikor tudatára ébredünk a törvényttestnek, már semmi sincsen.
Eredeti forrásunk természete a tiszta buddha.
- 4 Az öt szkandha? Felhők szállnak itt-ott, céltalanul,
A három méreg? Buborékok tűnnek fel és el, üresek.
- 5 Amikor meglátjuk az igazi valóságot, már nincs se ember, se Törvény,
Az avicsi karma azonnal megsemmisül.
Ha hazudok, hogy becsapjalak,
Kitépett nyelvvel szenvedjek örökre.
- 6 Hirtelen, amikor megértjük Buddha zenjét,
A hat tökéletesség és a tízezer gyakorlás tökéletesen beteljesül
testünkben.
- 7 Az álomban a hatféle ösvény világosan látszik,
A felébredés után minden üres, még a világegyetem sem létezik.
- 8 Nincs sem boldogtalanság sem boldogság, sem veszteség sem haszon,
A kioltás nyugalmában ne keress semmit.
- 9 Mostanáig gyűlt a tükrön a por,
Itt az idő, hogy visszakapja csillogását.
- 10 Ki a gondolkodás-nélküli? Ki a születésnélküli?
Aki igazán születésnélküli, annak a születésnélküliség sem létezik.
- 11 Kérdezd meg egy fabábutól,
Mikor válunk buddhává az érdemek gyűjtésével!

12 Hagyd el a négy elemet, ne ragadj meg semmit,
A kioltás nyugalmaiban egyél és igyál kedved szerint.
Minden jelenség állandótlan, minden üres,
Ilyen Buddha nagyszerű és tökéletes felébredése.

13 Határozott beszédéről lehet felismerni az igaz szerzetest,
Aki nem hisz neki, győződjön meg róla maga.

14 Elvágni rögtön a gyökérnél, ez a buddha pecsétje,
Mire jó a fa lombját letépní, s ágait kutatni?

15 Az ember nem tud a varázslatos mani gyöngyről,
Amely buddha-természete mélyén rejtőzik.

16 Hat érzékünk csodálatos képességei üresek és nem-üresek,
A gyöngy tökéletes fénye formanélküli forma.

17 Az ötféle látást megtisztítva elnyered az ötféle hatalmat,
Aki megvalósította a felébredést, ismeri a felfoghatatlant.

18 A formát nem nehéz meglátni a tükörben,
De ki képes megérinteni a hold képét a víz színén?

Mindig egyedül mennek, mindig egyedül járnak,
A beteljesedettek együtt haladnak a nírvána ösvényén.

19 Hangjuk régies, tudatuk tiszta, természetesen nemes,
Arcuk sovány, arccsontjaik kiállnak, észrevétlenek.

Azt mondják a Sákják fiai szegények,
Valójában testük szegény, de az út amit követnek nem az.
Szegények, mert durva rongyokat viselnek,
Gazdagok, mert szívük páratlan kincssel tele.

Felbecsülhetetlen kincsestár, mely ki nem merül soha,
Amit bőkezűen osztanak mindenkinek, szüksége szerint.

20 A három test és a négy tudás tökéletesen megvalósul
testükben,
A nyolc megszabadulás és a hat természetfölötti képesség szívükbe
van vésve.

21 A felsőbbrendű tudat egy csapásra elhatározza magát és
mindent megért,
A közepes vagy alsóbbrendű tudat sokat tanul és sokat kételkedik.

22 Szabadítsd meg tudatod szutykos ruháitól,
De mások előtt ne büszkélkedj buzgalmaddal.

23 Fogadd el a rágalmat és a kritikát,

Aki az eget akarja felgyújtani, hiába fárad.
Mint édes nektárt iszom szavukat,
Összeolvadnak bennem és azonnal belépek a felfoghatatlanba.

24 Gondolkozz el a rossz szavakon, hogy erényt kovácsolj belőlük,
Vezetni fognak a jó útján.
Ha a rágalom haragot vált ki belőled,
Hogyan tud akkor megmutatkozni
a születésnélküli együttérzésének és türelmének ereje?

25 Tökéletesen megérteni az elvet, és tökéletesen átadni,
Amikor koncentráció és bölcsesség tökéletes összhangban vannak,
nem az ürességben vesztegelünk.

26 De nem én vagyok az egyetlen, aki megértette,
Az összes buddha, számtalanok, mint homokszemek a Gangeszben,
olyanok mint én.

Az oroszlán bömböli a félelem nélküli tant,
Betöri az állatok fejét, akik hallják.
Menekvés közben az elefánt elveszti méltóságát,
Csak a sárkány hallgatja csendben, elragadtatva.

27 Folyamokon és óceánokon gázoltam keresztül, mentem hegyeken
s folyókon át,
Az Utat keresve faggattam a mestereket, 0 gyakoroltam a zent.
Mióta megtaláltam a szókei utat,
Tudom, hogy születés és halál nem különböznek.

28 A járás zen, az ülés zen,
Akár beszél, hallgat, mozog, pihen, a test békében van.
Kardpengével szembenézve a tudat nyugodt,
Méreggel szemben érzéketlen marad.

29 Mesterem találkozott Nentó buddhával,
Sok kalpán át ő volt Ninniku aszkéta.

30 Hányszor születtem? Hányszor haltam meg?
Születés és halál jönnek és mennek szüntelenül.

31 Amikor hirtelen megértjük a születésnélkülit,
Nem örülünk a dicséretnek és nem bánkódunk a szidalom miatt.

32 Visszavonultan a hegyek mélyén, remeteségben élek,
Egy szakadék fölé hajló meredek hegycsúcs nagy fenyője alatt.
Békésen ülve, boldogan, mezei remetelakomban,
Hol derűs magány és nyugodt egyszerűség uralkodik.

33 Amikor felébredünk, megértjük, hogy érdemek nem léteznek,

Minden más mint a függőség világában.

34 Az egoista adás, amit azért teszel, hogy boldogan az égen
születhess,
Levegőbe lőtt nyílveaszó.

35 Ereje fogytán visszahull a földre,
S azzal fenyeget, hogy a következő születés nem lesz kívánatos.

36 Hogyan lehetne ezt összehasonlítani a függésnélküli valóság
kapujával,
Amelyen át egyetlen ugrással Buddha földjére jutunk.

37 Ragadd meg a gyökeret, ne bajlódj az ágakkal,
Ahogyan a holdfény behatol az átlátszó drágakőbe.

38 Most már értem, hogy a gyöngyszem, amely teljesíti a
vágyakat,
Kimeríthetetlen kincsestár magunk és mások számára.
A hold ragyog a folyó fölött, a szél fúj a fenyők között,
Hosszú éj tiszta alkonya, miért?

39 A buddha-természet, az előírások drágaköve lelkünk mélyébe
van vésve,
Testünket szitáló eső, harmat, köd és felhők takarják.

40 A csésze legyőzte a sárkányokat, s a bot szétválasztotta a
tigriseket,
A két fémgűrű csengve, tisztán szól.
Nemhiába hordjuk ezeket a tárgyakat,
Buddha botjának jelképei ezek, akinek nyomát hűen követjük.

41 Ne keresd az igazságot, ne utasítsd el az illúziókat,
Értsd meg, hogy mind a kettő üres és tulajdonság nélküli.

42 A tulajdonságok hiánya se nem üres, se nem nem-üres,
Ez Buddha igazi valósága.
A tudat fénylő tükre akadály nélkül ragyog,
Hatalmas fény behatol a számtalan világba,

43 Jelenségek miriádjai tükröződnek benne,
Tökéletes fényű gyöngyszem, kint és bent nem létezik.
A hirtelen feltárló üresség eltünteti az ok-okozati
kapcsolatokat,
Ami balszerencsét vonzva zűrzavart és káoszt kelt.
Elvetni a létezőt, s az ürességhez ragaszkodni: ez is betegség,
Akár tűzbe ugrani a vízbefúlás előtt.
Elhagyni az illúziókat, hogy megragadd az igazságot,
Megkülönböztető tudatra vall, mely hibás döntésekhez vezet.

A tanítvány, aki ezt nem ismeri fel, s e szellemben gyakorol,
Olyan, mint ki a tolvajt saját fiával téveszti össze.

44 Elpazaroljuk a Törvény kincseit és megsemmisítjük
érdemeinket,
Ha a megkülönböztető gondolkodáshoz folyamodunk.
A zen tanítvány ezért ezt elveti,
Hogy a tudás és látás hatalmával hirtelen belépjen a
születésnélkülibe.

45 A nagy ember megragadja a bölcsesség kardját,
Melynek hegye a pradnyá, s gyémántként lángol.

46 Nemcsak hogy szétzúzza az eretnek tudatot,
Visszaveri Mára támadásait.
Mennydörgi a Törvényt, s a dobot pergeti,
Növeli az együttérzés felhőjét, és ambróziaesőt permetez.
Sárkányok és elefántok ugrándoznak, végtelen áldását terjesztve,
A három jármű és az öt család minden lényét felébresztve.
A hini fű a havas hegyen nem keveredik mással,
Dús és tiszta vaját ad, engem csak ez táplál.

47 Egyetlen természet tökéletesen behatol minden természetbe,
Egyetlen jelenség magába foglal minden jelenséget.
Egyetlen hold minden víztükörben megjelenik,
Minden tükörkép ugyanabból az egy holdból való.

48 Minden buddha törvényteste behatol az én természetembe,
Természetem Buddhával azonos.
Amikor egy fokozatot elérsz, mindet elérted,
Nincs sem forma, sem tudat, sem gyakorlás.

49 Egy csettintés, és nyolcvannégyezer tanítás beteljesül,
A három nagy kalpa egy pillanat alatt lejár.

50 A számok és szavak se nem számok és nem szavak,
Mi közük csodálatos felébredésünkhöz?
Sem szidni, sem dicsérni nem kell,
Teste üres, mint a határtalan tér.

51 Mindig itt van, átlátszó és nyugodt,
Ha keresed, barátom, nem látod meg.
Sem megragadni, sem eldobni nem lehet,
Csak a megfoghatatlan közepén lehet megragadni.
Amikor a beszéd csend, és a csend beszéd,
Az adás nagy kapuja akadálytalanul kitárul.

52 Ha megkérdik tőlem, mi az alapelvem,
Azt felelem: a nagy bölcsesség hatalma.

53 Mi a jó és mi a rossz? Senki sem tudja,
Haladás vagy visszalépés? Még az ég sem tudja felmérni.

54 Ősidők óta gyakorlok, és sok kalpán keresztül,
Nem könnyelműen beszélek, és nem is azért, hogy becsapjalak.
Hogy felhúzza a Törvény zászlaját, s iskolánk tanítását
megalapozza,
A tisztánlátó Buddha a szókei szerzetest jelölte ki.
Kásjapa volt az első, aki továbbadta a lámpást,
Átadási vonala huszonnyolc pátriárkát számlál Indiában.

Folyókon és tengereken átkelve elérte földünket,
Hol Bódhidharma volt az első pátriárka.
Tudjuk, hogy hat generáció adta tovább a köntöst,
S számtalanok követőik, kik elérték a felébredést.

55 Az igazságnak nincs alapja, s az illúziók eredendően üresek,
Egyszerre számúzvén létezőt s nem-létezőt, a nem-üres is üres.

56 Az üresség húsz kapuja ragaszkodás nélküli,
A buddha-természet egyedülálló, és a test ugyanúgy.

57 A tudat a gyökér, a jelenségek a por,
Egyik is, másik is beszennyezi a tükröt.
Töröld le a szennyeződések, s ragyogni fog, mint a kezdetén.
Mikor a tudat tevékenysége megszűnik, s a jelenségek eltűnnek,
Az igazi valóság megjelenik.
Ó, a Törvény hanyatlak, a rossz uralkodik manapság,
Az emberek nem boldogok, és nehéz kormányozni őket.
Minél távolabb kerülnek a régi bölcsék, annál mélyebb az
eretnység,
Erősek a démonok és gyenge a Törvény, pusztít a gyűlölet.
Amikor meghallják Buddha tanát az azonnali felébredésről,
Sajnálják, hogy nem törhetik apró darabokra, mint egy cserepet.

58 A tettek a tudatból jönnek, a szenvedés a testből,
Ne panaszkodj, ne vádolj senki mást.

59 Ha nem akarod magadra hívni a szakadatlan szenvedés
karmáját,
Ne káromold Buddha tanítását az igaz Törvényről.

60 A szantálerdőben nem nő másféle fa,
Sűrűjét az oroszlán lakja.

61 Egyedül kóborol az erdő csendjében és nyugalomban,
Minden állat elszaladt vagy elrepült, mind rejtőzködik.
Kölykei csapatban követik,

Háromévesen üvöltésük már erős.
Még ha a sakálok üldöznék is a Törvény királyát,
Százezer ilyen szörny is hiába ugat.

62 Az azonnali és tökéletes felébredés tanában nincsenek vonzalmak,
Ha még mindig vannak kérdéseid, amikre nem tudod a választ,
beszéljünk róla azonnal.

63 Nekem, az alázatos hegyi szerzetesnek, nincs saját véleményem,
Nehogy gyakorlásom a nihilizmus, vagy az eternalizmus csapdájába essen.

64 Jó és rossz se nem jó se nem rossz,
De egy hajszálnyi hiba ezer mérföldnyire eltérít.
Az igazban buddhává válunk, mint a nágák királyának lánya,
A tévedésben a pokolba zuhanunk, mint Zensó.

65 Hosszú évek óta halmoztam a tudást,
Tanulmányoztam a kommentárokat, faggattam a szútrákat.
Lankadatlanul kutattam a szavakat és jeleket,
Főlőslegesen fáradtam a homokszemeket számlálva a tengerek fenekén.
Buddha komoly szemrehányásokat tett,
Mire jó mások kincseit számlálgatni?

66 Zsákutcába jutottam, és rájöttem, hogy hiába fáradtam,
Annyi elvesztegetett éven át kóborolva a világ porában, semmiért!
Ha a szellemi irány elferdül, a tudás és a megértés hibás,
Nem tudod elérni Buddha tökéletes felébredését.

67 A két járműben van energia, de hiányzik az Út szelleme,
Az eretnekek intelligensek, de nincs bennük bölcsesség.

68 Ostoba az, vagy naiv,
Akit megtéveszt egy mutatóujj,
Vagy elhiszi, hogy van valami az üres ökölben.

69 Összetéveszti az ujját a holddal, és hiába igyekszik,
Összekeveri az érzékeket tárgyakkal, és furcsa agyrémeket talál ki.
Aki egyetlen jelenséget sem lát, azonos Buddhával,
Nemhiába hívják úgy: tökéletes szabadság.

70 Amikor megértettük, látjuk, hogy a tettek bilincsei természetüknél fogva üresek,
Ha még nem értjük, vissza kell fizetnünk adósságainkat.

71 Éhesek, de nem esznek, pedig királyi lakomát kínálunk neki,
Betegek, az orvosok királyához mennek, de nem kezelik magukat.

72 A bölcsesség és a látás hatalma lehetővé teszi, hogy a
vágyak világában gyakoroljuk a zent,
A tűzben születő lótusz elpusztíthatatlan.
Miután súlyosan vétett, Jusze megvalósította a születésnélkülit,
Azonnal buddhává vált, és azóta is az.

73 Az oroszlán a félelem nélküli tant bömböli,
Ó, milyen kár, hogy az emberek tudata oly zavaros és korlátolt!

74 Csak annyit értenek, hogy a súlyos hibák akadályozzák a
felébredést,
És képtelenek Buddha titkába behatolni.

75 Két szerzetes megszegte a bujálkodás és az ölés tilalmát,
Upáli tudásának szentjánosbogárnyi fényében bűnüket csak még
súlyosabbnak látták.
A nagy Vímálakirti egy csapásra eloszlatta aggodalmaikat,
Ahogy a zúzmara és a hó elolvad a nap tűző fényében.
A megszabadulás hatalma felfoghatatlan,
Csodálatos működései számtalanok, mint a Gangesz homokszemei.
Hogyan is mernénk megtagadni tőle a négyféle adományt?
Amikor tízezer aranypéNZ sem lenne elég.

76 Ha porrátörjük csontjainkat vagy testünket darabokra vágjuk,
az sem elég, hogy visszafizessük,
Tízmilliárd szónál is többet ér egy, ha jól megérted.

77 Minden létező királya, semmi sem múlja felül,
Minden Buddha, számtalanok, mint homokszemek a Gangeszben,
igazolják őt.

Most már értem, hogy mi a mágikus gyöngy,
Mely mindenkinek válaszol, aki bizalommal fogadja.
Világosan látjuk, hogy semmi sem létezik,
Sem ember, sem Buddha.
A világok miriádjai buborékok az óceánban,
A bölcsek és szentek villámló fények az égen.

78 Még ha vaskerek forogna is fejünk fölött,
A koncentráció és a bölcsesség tökéletes fénye nem tűnik el.
Hűljön ki a nap, újra melegedjen fel a hold,
Mára seregei akkor sem tudják elpusztítani az igaz tanítást.
A magas kocsi amit az elefánt húz, nyugodtan halad,
Hogyan is tudná egy imádkozó sáska megállítani a kerekét?
A nemes elefánt nem jár a nyulak ösvényén,
A nagy felébredés nem vesződik semmiségeken.
Ne ócsárolj az eget, amit egy szalmaszálon át nézel,
Amit még nem értesz, barátom, azt tisztázom most neked.

